KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1494/2002

af 21. august 2002

om ændring af bilag III, VII og XI til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 for så vidt angår overvågning af bovin spongiform encephalopati, fjernelse af specificeret risikomateriale samt regler for import af levende dyr og animalske produkter

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatier [1], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 270/2002 [2], særlig artikel 23, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 999/2001 er der fastsat bestemmelser om overvågning af bovin spongiform encephalopati (BSE), om handel med embryoner og æg fra kvæg og om fjernelse af specificeret BSE-risikomateriale.

(2) Da BSE-overvågningsprogrammet for kvæg blev ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1248/2001 [3], blev det fastsat, at der skulle ske en revision af overvågningsprogrammet på grundlag af resultaterne af første seks måneders overvågning.

(3) I anden halvdel af 2001 blev over 5 mio. kreaturer BSE-testet, og 457 blev fundet positive. De fleste positive tilfælde blev konstateret hos selvdøde dyr, nødslagtede dyr og dyr, hvis slagtning blev udsat som følge af en mistanke om sygdom eller en forstyrrelse af deres almentilstand.

(4) For at sikre en ensartet anvendelse af overvågningsprogrammet er det i bilag III, kapitel A.I.2, nødvendigt med en klarere definition af dyr, hvis slagtning blev udsat som følge af en mistanke om sygdom eller en forstyrrelse af deres almentilstand.

(5) Alle selvdøde dyr på over 24 måneder er blevet BSE-testet i forbindelse med en etårig statistisk oversigt, der blev indført som en overgangsforanstaltning i forordning (EF) nr. 999/2001. For at sikre en effektiv påvisning af BSE-tilfælde bør alle selvdøde dyr på over 24 måneder testes permanent. For at undgå uforholdsmæssigt store udgifter bør der være en fravigelse for dyr, der dør i fjerntliggende områder, hvor der ikke er arrangeret indsamling af døde dyr.

(6) Det er vigtigt at følge BSE-epidemiens udvikling hos dyr født efter indførelsen af det strammere foderforbud i Det Forenede Kongerige. I det øjemed bør undersøgelsen af dyr, der slagtes og destrueres under ordningen for kreaturer på over 30 måneder, udvides til at omfatte alle dyr født efter foderforbuddet. Det er dog højst usandsynligt, at der påvises positive tilfælde hos dyr på under 42 måneder, og det ville derfor være ude af proportioner at kræve undersøgelse af sunde dyr under den nævnte alder bestemt til destruktion i henhold til den ekstraordinære ordning, der er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 716/96 af 19. april 1996 om ekstraordinære støtteforanstaltninger for oksekødsmarkedet i Det Forenede Kongerige [4], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1176/2000 [5].

(7) Det er nødvendigt, at bestemmelserne om sundhedsmærkning af slagtekroppe, der er udvalgt til undersøgelse for transmissible spongiforme encephalopatier, gøres klarere.

(8) For at undgå uforholdsmæssigt store udgifter i forbindelse med overvågningsprogrammet for små drøvtyggere bør der være en fravigelse for dyr, der dør i fjerntliggende områder, hvor der ikke er arrangeret indsamling af døde dyr.

(9) Der bør fastsættes klarere regler om frivillige overvågningsprogrammer for andre dyrearter end kvæg, får og geder.

(10) I udtalelse af 16. maj 2002 om sikkerheden ved kvægembryoner konkluderede Den Videnskabelige Styringskomité, at der ikke er behov for andre foranstaltninger end dem, der er foreskrevet i International Embryo Transfer Societys protokoller. På det generelle møde i verdensorganisationen for dyresundhed (Det Internationale Kontor for Epizootier (OIE)) i maj 2002 besluttedes det ud fra lignende videnskabelige begrundelser, at alle betingelser for handel med embryoner og æg fra kvæg skulle fjernes. Bestemmelserne om destruktion af embryoner og æg fra BSE-tilfælde og de BSE-relaterede betingelser for handel med embryoner og æg fra kvæg bør derfor ophæves.

(11) Der er behov for klarere bestemmelser om fjernelse og kontrol af specificeret risikomateriale.

[1] EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1.
[2] EFT L 45 af 15.2.2002, s. 4.
[3] EFT L 173 af 27.6.2001, s. 12.
[4] EFT L 99 af 20.4.1996, s. 14.
[5] EFT L 131 af 1.6.2000, s. 37.

(12) Den Videnskabelige Styringskomité konkluderede i sin udtalelse af 27. juni 2002 om visse tredjelandes geografiske BSE-risiko, at BSE-forekomst hos kvæg af national oprindelse — foruden i de tidligere evaluerede lande — er meget usandsynlig i Island og Vanuatu. Island og Vanuatu bør derfor ikke være omfattet af handelsbetingelserne vedrørende levende kvæg og produkter af kvæg, får og geder.

(13) Forordning (EF) nr. 999/2001 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(14) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag III, VII og XI til forordning (EF) nr. 999/2001 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. august 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

1. Bilag III affattes således:

»*BILAG III*

OVERVÅGNINGSSYSTEM

KAPITEL A

I. **Overvågning af kvæg**

1. *Generelt*

Overvågningen af kvæg skal foregå i overensstemmelse med de laboratoriemetoder, der er fastsat i bilag X, kapitel C, punkt 3.1.b).

2. *Overvågning af dyr, som slagtes til konsum*

2.1. Alle kreaturer på over 24 måneder,

— som har undergået særlig nødslagtning som defineret i artikel 2, litra n), i Rådets direktiv 64/433/EØF [1], eller

— som er slagtet i overensstemmelse med kapitel VI, punkt 28, litra c), i bilag I til direktiv 64/433/EØF, undtagen dyr uden kliniske sygdomstegn, der slagtes som led i en sygdomsudryddelseskampagne,

undersøges for BSE.

2.2. Alle kreaturer på over 30 måneder,

— som slagtes som normalt med henblik på konsum, eller

— som slagtes som led i en sygdomsudryddelseskampagne i overensstemmelse med kapitel VI, punkt 28, litra c), i bilag I til direktiv 64/433/EØF, men som ikke udviser kliniske sygdomstegn,

undersøges for BSE.

2.3. Uanset punkt 2.2 kan Sverige beslutte kun at foretage stikprøveundersøgelse af kvæg, der er født, opdrættet og slagtet på sit område. Stikprøveundersøgelsen skal omfatte mindst 10 000 dyr pr. år.

3. *Overvågning af dyr, som ikke slagtes til konsum*

3.1. Alle kreaturer på over 24 måneder, der er døde eller er blevet slået ned, men som ikke

— er blevet slået ned med henblik på destruktion i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 716/96 [2]

— er blevet slået ned i forbindelse med en epidemi, f.eks. mund- og klovesyge

— er blevet slagtet til konsum,

undersøges for BSE.

3.2. Medlemsstaterne kan beslutte at fravige bestemmelserne i punkt 3.1 i fjerntliggende områder, hvor der er en lille belægningsgrad, og hvor der ikke arrangeres indsamling af døde dyr. Medlemsstater, der anvender en sådan fravigelse, underretter Kommissionen herom og indsender en liste over områder, der er omfattet af en fravigelse. Fravigelsen må højst omfatte 10 % af kvægbestanden i medlemsstaten.

4. *Overvågning af dyr, der er opkøbt med henblik på destruktion i henhold til forordning (EF) nr. 716/96*

4.1. Alle nødslagtede dyr eller dyr, der ved undersøgelsen før slagtning er fundet syge, undersøges for BSE.

4.2. Alle dyr på over 42 måneder og født efter den 1. august 1996 undersøges for BSE.

4.3. Dyr, der ikke er omfattet af punkt 4.1 eller 4.2, undersøges for BSE ved en stikprøveundersøgelse, der omfatter mindst 10 000 dyr pr. år.

[1] EFT 121 af 29.7.1964, s. 2012/64.
[2] EFT L 99 af 20.4.1996, s. 14.

5. *Overvågning af andre dyr*

Som supplement til de undersøgelser, der er omhandlet i punkt 2-4, kan medlemsstaterne frivilligt beslutte at undersøge andre kreaturer på deres område, navnlig dyr, der har oprindelse i lande med nationale BSE-tilfælde, dyr, der har spist potentielt kontamineret foder, eller dyr, der er afkom af BSE-inficerede hundyr.

6. *Foranstaltninger som opfølgning på undersøgelserne*

6.1. Når et dyr, der er slagtet med henblik på konsum, er udvalgt til undersøgelse for BSE, påføres slagtekroppen ikke det sundhedsmærke, der er omhandlet i bilag I, kapitel XI, til direktiv 64/433/EØF, før der foreligger et negativt resultat af den hurtige test.

6.2. Medlemsstaterne kan fravige bestemmelserne i punkt 6.1, hvis der er etableret et officielt system på slagteriet, som sikrer, at ingen dele af de undersøgte dyr med sundhedsmærket forlader slagteriet, før der foreligger et negativt resultat af den hurtige test.

6.3. Alle dele af det BSE-testede dyrs krop, herunder huden, tilbageholdes under officielt tilsyn, indtil der foreligger et negativt resultat af den hurtige test, medmindre de destrueres i overensstemmelse med bilag V, punkt 3 eller 4.

6.4. Alle kropsdele af et dyr, der er fundet positivt ved den hurtige test, destrueres i overensstemmelse med bilag V, punkt 3 eller 4, bortset fra materiale, der bevares sammen med de registre, der er omhandlet i kapitel B, afsnit III.

6.5. Hvis et dyr, der er slagtet med henblik på konsum, er fundet positivt ved den hurtige test, destrueres, ud over den slagtekrop, der er fundet positiv, mindst den slagtekrop, der i den samme slagtelinje er umiddelbart foran den slagtekrop, der er fundet positiv, og de to slagtekroppe, der følger umiddelbart efter den slagtekrop, der er fundet positiv, i overensstemmelse med punkt 6.4.

6.6. Medlemsstaterne kan fravige bestemmelserne i punkt 6.5, hvis der er etableret et system på slagteriet, som hindrer, at slagtekroppene kontaminerer hinanden.

II. **Overvågning af får og geder**

1. *Generelt*

Overvågningen af får og geder skal foregå i overensstemmelse med de laboratoriemetoder, der er fastsat i bilag X, kapitel C, punkt 3.2.b).

2. *Overvågning af dyr, som slagtes til konsum*

Dyr, der er over 18 måneder eller har mere end to frembrudte, blivende fortænder, og som slagtes med henblik på konsum, stikprøveundersøges i det antal, der er angivet i skemaet. Stikprøverne skal være repræsentative for hver region og for årstiden. Udvælgelsen af stikprøver skal tilrettelægges med henblik på at undgå, at en gruppe overrepræsenteres med hensyn til oprindelse, art, alder, race, produktionstype eller andre karakteristika. Dyrenes alder anslås ud fra tandsæt, tydelige tegn på kønsmodenhed eller andre pålidelige oplysninger. Det skal om muligt undgås at udtage flere stikprøver fra samme flok.

Medlemsstat	Mindste antal stikprøver pr. år af slagtede dyr (*)
Belgien	3 750
Danmark	3 000
Tyskland	60 000
Grækenland	60 000
Spanien	60 000
Frankrig	60 000
Irland	60 000
Italien	60 000
Luxembourg	250

Medlemsstat	Mindste antal stikprøver pr. år af slagtede dyr (*)
Nederlandene	39 000
Østrig	8 200
Portugal	22 500
Finland	1 900
Sverige	5 250
Det Forenede Kongerige	60 000

(*) Antallet af stikprøver er beregnet for en prævalens på 0,005 % med en konfidens på 95 % blandt slagtede dyr i medlemsstater, der slagter et stort antal voksne får. I medlemsstater, der slagter et mindre antal voksne får, beregnes antallet af stikprøver som 25 % af det anslåede eller registrerede antal udsætterfår, der blev slagtet i 2000.

3. *Overvågning af dyr, som ikke slagtes til konsum*

Dyr, der er over 18 måneder eller har mere end to frembrudte, blivende fortænder, og som er døde eller er blevet slået ned, men som ikke

— er blevet slået ned i forbindelse med en epidemi, f.eks. mund- og klovesyge

— er blevet slagtet til konsum,

stikprøveundersøges i det antal, der er angivet i skemaet. Stikprøverne skal være repræsentative for hver region og for årstiden. Udvælgelsen af stikprøver skal tilrettelægges med henblik på at undgå, at en gruppe overrepræsenteres med hensyn til oprindelse, art, alder, race, produktionstype eller andre karakteristika. Dyrets alder anslås ud fra tandsæt, tydelige tegn på kønsmodenhed eller andre pålidelige oplysninger. Det skal om muligt undgås at udtage flere stikprøver fra samme flok.

Medlemsstaterne kan beslutte, at fjerntliggende områder, hvor der er en lille belægningsgrad, og hvor der ikke arrangeres indsamling af døde dyr, fritages for prøveudtagningen. Medlemsstater, der anvender en sådan fravigelse, underretter Kommissionen herom og indsender en liste over områder, der er omfattet af en fravigelse. Fravigelsen må højst omfatte 10 % af fåre- og gedebestanden i medlemsstaten.

Medlemsstat	Mindste antal stikprøver pr. år af døde dyr (*)
Belgien	450
Danmark	400
Tyskland	6 000
Grækenland	6 000
Spanien	6 000
Frankrig	6 000
Irland	6 000
Italien	6 000
Luxembourg	30
Nederlandene	5 000

Medlemsstat	Mindste antal stikprøver pr. år af døde dyr (*)
Østrig	1 100
Portugal	6 000
Finland	250
Sverige	800
Det Forenede Kongerige	6 000

(*) Antallet af stikprøver er beregnet for en prævalens på 0,05 % med en konfidens på 95 % blandt døde dyr i medlemsstater med en stor fårepopulation. I medlemsstater med en mindre fårepopulation beregnes antallet af stikprøver som 50 % af det anslåede antal døde dyr (anslået dødelighed på 1 %).

4. *Overvågning af andre dyr*

Ud over overvågningsprogrammerne i punkt 2 og 3 kan medlemsstaterne frivilligt foretage overvågning af andre dyr, såsom:

— dyr, der anvendes til mælkeproduktion

— dyr med oprindelse i lande med nationale tilfælde af TSE

— dyr, som har spist potentielt kontamineret foder

— dyr, som er afkom af TSE-inficerede hundyr

— dyr fra TSE-inficerede flokke.

5. *Foranstaltninger som opfølgning på undersøgelserne af får og geder*

5.1. Når et dyr, der er slagtet med henblik på konsum, er udvalgt til undersøgelse for TSE, påføres slagtekroppen ikke det sundhedsmærke, der er omhandlet i bilag I, kapitel XI, til direktiv 64/433/EØF, før der foreligger et negativt resultat af den hurtige test.

5.2. Medlemsstaterne kan fravige bestemmelserne i punkt 5.1, hvis der er etableret et officielt system på slagteriet, som sikrer, at ingen dele af de undersøgte dyr med sundhedsmærket forlader slagteriet, før der foreligger et negativt resultat af den hurtige test.

5.3. Alle dele af et undersøgt dyrs krop, herunder huden, tilbageholdes under officielt tilsyn, indtil der foreligger et negativt resultat af den hurtige test, medmindre de destrueres i overensstemmelse med bilag V, punkt 3 eller 4.

5.4. Alle kropsdele af et dyr, der er fundet positivt ved den hurtige test, destrueres i overensstemmelse med bilag V, punkt 3 eller 4, bortset fra materiale, der bevares sammen med de registre, der er omhandlet i kapitel B, afsnit III.

6. *Genotypebestemmelse*

6.1. Prionproteinets genotype bestemmes for hvert enkelt positivt tilfælde af TSE hos får. TSE-tilfælde fundet hos resistente genotyper (får af genotyper kodende for alanin på begge alleler i codon 136, arginin på begge alleler i codon 154 og arginin på begge alleler i codon 171) indberettes straks til Kommissionen. Om muligt foretages der ved sådanne tilfælde bestemmelse af stamme. Hvis det ikke er muligt at bestemme stammen ved sådanne tilfælde, underkastes oprindelsesbesætningen og alle andre besætninger, hvor dyret har befundet sig, skærpet overvågning med henblik på at finde andre TSE-tilfælde for at bestemme stammen.

6.2. Foruden de dyr, der genotypebestemmes i henhold til punkt 6.1, bestemmes proteingenotypen i en tilfældigt udvalgt delprøve af får, der er undersøgt i henhold til kapitel A, afsnit II, punkt 2. Denne delprøve skal repræsentere mindst 1 % af det samlede antal stikprøver for hver medlemsstat, og den skal mindst omfatte 100 dyr pr. medlemsstat. Medlemsstaterne kan dog vælge at genotypebestemme samme antal levende dyr på tilsvarende alder.

III. **Overvågning af andre dyrearter**

Medlemsstaterne kan frivilligt foretage overvågning af TSE hos andre dyrearter end kvæg, får og geder.

KAPITEL B

I. **Oplysninger, der skal fremgå af medlemsstaternes rapport**

1. Antal tilfælde af mistanke om smitte pr. dyreart, for hvilken der er indført begrænsninger for flytning i henhold til forordningens artikel 12, stk. 1.

2. Antal tilfælde af mistanke om smitte pr. dyreart, for hvilken der er foretaget en laboratorieundersøgelse i henhold til forordningens artikel 12, stk. 2, samt resultaterne af undersøgelsen.

3. Antal flokke, hvor tilfælde af mistanke om smitte hos får og geder er blevet indberettet og efterforsket i henhold til forordningens artikel 12, stk. 1 og 2.

4. Den skønnede størrelse af hver af de delpopulationer, der er omhandlet i kapitel A, afsnit I, punkt 3 og 4.

5. Antal kreaturer, der er undersøgt i hver delpopulation i henhold til kapitel A, afsnit I, punkt 2-5, metoden for stikprøveudvælgelsen og resultaterne af undersøgelserne.

6. Den skønnede størrelse af de delpopulationer, der er omhandlet i kapitel A, afsnit II, punkt 2 og 3, og som er stikprøveundersøgt.

7. Antal får og geder og flokke heraf, der er undersøgt i hver delpopulation i henhold til kapitel A, afsnit II, punkt 2-4, metoden for stikprøveudvælgelsen og resultaterne af undersøgelserne.

8. Antal, aldersfordeling samt geografisk fordeling af positive tilfælde af BSE og scrapie. Oprindelsesland, hvis forskelligt fra rapporteringslandet, for positive tilfælde af BSE og scrapie. Antal og geografisk fordeling af scrapiepositive flokke. Fødselsåret og om muligt fødselsmåneden bør opgives for hvert enkelt BSE-tilfælde.

9. Bekræftede positive TSE-tilfælde hos andre dyr end kvæg, får og geder.

10. Genotype og om muligt race for hvert undersøgt dyr i hver af de delpopulationer, der er omhandlet i kapitel A, afsnit II, punkt 6.1 og 6.2.

II. **Oplysninger, der skal fremgå af Kommissionens sammendrag**

Sammendraget skal forelægges i skemaform og skal mindst omfatte de oplysninger, der er omhandlet i afsnit I, for hver medlemsstat.

III. **Registre**

1. Den kompetente myndighed fører registre, som opbevares i syv år, over:

— antal og arter af dyr, for hvilke der er indført begrænsninger for flytning som omhandlet i forordningens artikel 12, stk. 1

— antal og resultater af kliniske og epidemiologiske undersøgelser som omhandlet i forordningens artikel 12, stk. 1

— antal og resultater af laboratorieundersøgelser som omhandlet i forordningens artikel 12, stk. 2

— antal, identitet og oprindelse af dyr, som stikprøvekontrolleres i forbindelse med de overvågningsprogrammer, der er omhandlet i kapitel A, samt om muligt oplysninger om alder, race og anamnese.

— prionproteinets genotype for positive tilfælde af TSE hos får.

2. Det undersøgende laboratorium opbevarer i syv år alle undersøgelsesregistre, især laboratoriearbejdsbøger samt i givet fald paraffinblokke og fotografier af Western blotting.«

2. Bilag VII ændres således:

a) Punkt 1, litra a), andet led, affattes således:

»— hvor sygdommen er bekræftet hos et hundyr, alt afkom, som er født inden for to år før eller efter sygdommens kliniske udbrud«.

b) I punkt 1, litra a), femte led, udgår »embryoner eller æg«.

c) I punkt 2, litra a), udgår »samt destruktion af embryoner og æg«.

3. Bilag XI ændres således:

a) Afsnit A, punkt 1, litra a), nr. i), affattes således:

»i) kraniet med hjerne og øjne, tonsiller, rygsøjle, med undtagelse af halens ryghvirvler, lænde- og brysthvirvlernes tværtappe og korsbensvingerne, men inklusive dorsalrodsganglier og rygmarv fra kvæg på over 12 måneder samt tarmene fra duodenum til rektum og mesenterium fra kvæg uanset alder«.

b) Afsnit A, punkt 5, litra a), affattes således:

»a) på slagterier eller, i givet fald, andre slagtesteder«.

c) I afsnit A affattes landelisten i punkt 10, litra b), således:

»Argentina
Australien
Botswana
Brasilien
Chile
Costa Rica
El Salvador
Island
Namibia
New Zealand
Nicaragua
Panama
Paraguay
Singapore
Swaziland
Uruguay
Vanuatu.«

d) Afsnit A, punkt 12, litra a), affattes således:

»a) Hvis der ikke er krav om, at rygsøjlen skal fjernes, skal kvægkroppe eller dele af kvægkroppe som defineret i direktiv 64/433/EØF, der stadigvæk indeholder rygsøjle, identificeres med en blå stribe på det mærke, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 1760/2000, undtagen i det led, hvor levering til den endelige forbruger foregår.«

e) Afsnit B udgår.

f) Afsnit D, punkt 3, affattes således:

»3. Punkt 2 gælder ikke ved import af kvæg, der er født og udelukkende opdrættet i følgende lande:
Argentina
Australien
Botswana
Brasilien
Chile
Costa Rica
El Salvador
Island
Namibia
New Zealand
Nicaragua
Panama
Paraguay
Singapore
Swaziland
Uruguay
Vanuatu.«

g) I afsnit D udgår punkt 4.